

БОРБА®

Бог да пази България!

BORBA®
PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.
DECEMBER, 2003

† Софийски Митрополит
ИНОКЕНТИЙ
Наместник-Председател
на Светия Синод

*“Слава Тебе, Боже,
Благодетелю нашему
Во веки веков.”*

Възлюбени чеда на светата ни Църква!

Приключи още една книга от многотомния житейски летопис. Пред нас е открита първата чиста страница на 2004 година, в която предстои да се вписват независимо от волята ни нашите добри и лоши дела. А от тези дела в частния ни живот и в обществените ни прояви до голяма степен ще зависи нашата лична съдба и приносът ни в общото благополучие.

В началото на новолетието ние си пожелаваме щастливи дни през цялото поприще на настъпващата година. Но към благите пожелания трябва да привнесем и дейна воля за благочестив живот и прилежание към добри дела, та да имаме упование за полезен успех и на Бога, Който увенчава годината на Своята благодост (Пс. 64:12) “да благослови началото и прекарването на тази година със Своята благодост и човеколюбие”.

През новолетието с Божия помощ нека да се стремим, по думите на св. апостол Павел, да угаждаме на Бога във всичко, принасяйки плод във всяко добро дело (Кол. 1:10). “А плодът на духа е любов, радост, мир, дълготърпение, благодост, милосърдие, вяра, кротост, въздържание” (Гал. 5:22-23). Да бъдем предани чеда на св. ни Църква и св. Православие, да уважаваме правилата, каноните и разпоредбите и да спазваме свещените църковни установления; да поддържаме родолюбивия си дух за благополучието на народа и Родината ни; да усърдстваме в труда, както ни учи Господ Иисус Христос (Еф. 4:28) и както ни съветва светият апостол (1 Сол. 4:11); да използваме времето за добри дела и полезни постъпки, като избягваме зло; да се стремим към съвършенство; да растем в евангелските добродетели; да се усиливаме във вярата; да проявяваме добротворна любов; да се украсяваме с благочестие; да се трудим съгласно Господнята повеля и съвета на светите апостоли; да се молим и да работим за приобщаването ни към Европа и нейните ценности, за запазване на мира в света и за добра воля между народите. Сутрин да славим Бога с лазурното утро, да се трудим в светлия ден със светли дела, а вечерта да благодарим със залеза на слънцето като истински чеда на Твореца, Който посещава земята, утолява жаждата ѝ и обилно я обогатява (Пс. 64:9, 10). Да помним, че “каквото посее човек, това и ще пожъне” (Гал. 6:7). “И тъй, докле имаме време, нека правим добро” (Гал. 6:10). “Нека търсим онова, що служи за мир” (Римл. 14:19). Да живеем не “по човешки похоти, а по воля Божия” (1 Петр. 4:2). Да бъдем трезви, да бъдем добри (1 Петр. 5:8). Славете Господа по всяко време! (Пс. 32:2)

Отечески ви поздравяваме, скъпи духовни чеда, и молитвено пожелаваме настъпващата година да бъде увенчана с Божията благодост, благословена за Църквата, щастлива за народа ни, мирна за света, честита за всички!

“Благодатта на Господа Иисуса Христа да бъде с вас, и любовта Ми с всинца ви в Христа Иисуса. Амин” (1 Кор. 16:23-24).

Честита и благословена Новата 2004 година!

БОРБА

БОРБА

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.

Published by the Central Executive Board of the Bulgarian National Front, Inc.
P.O. Box 46250, Chicago, Ill. 60646

Д-ръ **Иванъ Дочевъ** — основателъ
+ Д-ръ **Георги Паприковъ** — редакторъ

Редактура комитетъ

Година 52, брой 6

Книжка сто и петдесета

Ноември 2003

Приветствие на Българския националенъ фронтъ (Инк.) за Рождество Христово и настъпващата 2004 година

Драги съидейници, съмишленици и симпатизанти,

Две хиляди и четвърта година е свързана съ ХХІХ редовенъ двугодишенъ конгресъ на БНФ, Инк., който за първи пътъ ще се проведе въ България.

Тукъ – на родна земя, ще можемъ да обсъждаме дейността на организацията и възможностите ѝ да допринесе за по-добъръ социаленъ и икономически животъ на българския народъ. Контактитъ на БНФ, Инк., съ граждански организации – сдружения, клубове, съюзи и политически обединения, показаха, че въ българския политически животъ мѣстото на организацията е свободно и е въпросъ на време тя да го заеме. Борбата ни България да се превърне въ правова, национално единна и справедлива държава ще продължи до победенъ край.

БНФ, Инк. повече отъ петдесетъ години обединява идейно българскитъ политически емигранти, своитъ членове, съмишленици и симпатизанти въ борбата имъ срещу тоталитарно-комунистическия гнетъ и продължава да отстоява своитъ позиции – да нѣма връщане къмъ преживѣната разруха отъ 1944-1989 г. Необходима е политическа мъдростъ и консолидиране на принципи за единение въ името на националнитъ интереси на България, въ името на миренъ, спокоенъ и градивенъ трудъ на българския народъ – да бжде Родината ни достоенъ членъ на Обединена Европа на нациитъ.

Нашиятъ призивъ къмъ всички родолюбиви българи, по всички краища на свѣта, е да помогнемъ на България въ усилията ѝ за изграждане благополучието на народа въ условията на ефективно действащо гражданско общество и пазарна икономика.

Братя и сестри, нека ни обединява борбата за бждещето на скъпата ни България!
Честити и свѣтли Христови празници!
Да е мирна и успѣшна 2004 година!

Изпълнителенъ съветъ на БНФ, Инк.:
Ал. Дървогѣлски – председателъ
Г. Спасовъ – зам.-председателъ
Й. Ганчовски – секретаръ

Весела Колега и щастлива 2004 година!

Поздравявамъ всички мои съмишленици и приятели по случай Рождество Христово и имъ пожелавамъ една по-щастлива 2004 година.

Съжалявамъ, че нѣма да мога да изпратя отдѣлни поздравителни картички, нито ще мога да отговоря на тия, които сж ми изпратили такива.

Декември 2003 г.

Д-ръ Иванъ Дочевъ

До
Почетния председателъ на БНФ, Инк.
Д-ръ Иванъ Дочевъ
Шуменъ, България

Уважаеми г-ръ Дочевъ,

Поздравяваме Ви за 98-я рожденъ день, като Ви пожелаваме много здраве, сили и дълголѣтие, за да ни водите по трудния пътъ въ борбата за независима, единна и демократична България! Съ достойни гѣла въ името на България!

*“Ти дочака Възкресение на мечтитѣ у дома,
че за тебѣ бе спасение родъ и Родната земя!”*

*(Изъ стихотворение, посветено на 90-годишнината
на г-ръ Иванъ Дочевъ)*

НС на БНФ, Инк.
Представителство въ България
Списание “Борба”

Редакционниятъ комитетъ на сп. “Борба” честити на всички свои читатели

Рождество Христово и Новата 2004 година,

като имъ пожелава много здраве, инициативностъ, дълголѣтие и ползотворна работа за успѣха на Отечеството ни България. Да разгърнемъ творчески сили за утвърждаване на социалната справедливостъ въ Родината ни.

България е една и ние сме нейни чеда. Да я обичаме и да работимъ за възхода ѝ!

* * *

**Калбаненъ звънъ когато възвести
усмивката на Новата година,
отъ споменитѣ да струятъ мечти,
политнали къмъ скъпата Родина!**

**И мислитѣ свободно да разперятъ
надеждитѣ съ молитвения зовъ,
душитѣ ни щастливи да намерятъ
крило за радостта и благословъ!**

Bulgarian National Front, Inc.

Founded 1947

WORLD CENTRAL COMMITTEE

EXECUTIVE BOARD

President

Alex Darvodelsky, Dipl. Ing.
USA

Vice president

Gosho Spassov
Bulgaria

Secretary-Treasurer

Jordan Gantchovski
USA

Advisers

Marin Marinoff
Tzonio Gradinarov
Miro Gergoff
Dragomir Zagorsky
Jeko Jekov – Bulgaria

Controllers

Ivan Todoroff
Peter Nikoloff

BOARD OF DIRECTORS

George Lazarow, Dipl. Ing.
Germany
Pano Saraydarof
Australia
G. Schallenberg, Dipl. Ing.
Germany
Kiril Kirov
England
A. Adelblom, Dipl. Ing.
Sweden
Neno Petrov
New Jersey, USA
George Antonoff
Arizona, USA
Ivan Traykov
Austria
Josef Zagorsky
Switzerland
Peter Petrov
Australia
Peter Zaharov
Sweden
Dimitar Nikolov
Ottava, Canada
Borislav Borissov
Chicago, USA
Constantin Todorov
New Jersey, USA
Luka Arsov
Ontario, Canada
Ivan Vitanov
Calgary, Canada
Boris Kamburoff
Vic., Australia
Meri Merland
New York, USA
George Tshakarov, Dipl. Ing.
Germany

DR. IVAN DOCHEFF

Honorary President

Incorporated in the State of New York
November 7, 1958
Non Profit Organization

Illinois 23307, November 16, 1962
Federal Tax Exempt #36-3208582
I.R.S. Sect. 501-State of Illinois 1987
Trade Mark Registration "BORBA"
N.Y. 38R-11031, November 20, 1967

Mailing Address:

P.O. Box 46250
Chicago, IL 60646, U.S.A.

Окръжно

За свикване на XXIX двугодишен редовен конгрес на Българския национален фронт, Инк.

Драги съудейници,

По общо решение на членовете на Изпълнителния съвет на ЦУС на БНФ и съгласно чл. 13 от Устава на организацията се свиква на заседание XXIX двугодишен редовен конгрес на Българския национален фронт, Инк.

Заседанията на конгреса ще се състоят за пръв път в София, България, на 2 и 3 юни 2004 г. Местото и програмата на заседанията ще бъдат съобщени допълнително и своевременно.

Този конгрес ще бъде първият и единственият на емигрантска организация, състоял се в България. Желателно е българската национална емиграция, която се бори от десетилетия за свободата на България, да покаже още веднъж своята вяра в борбата за светлото бъдеще на Родината, своята воля да работи за това бъдеще – демократична, благоденстваща, независима българска държава.

Умоляват се всички членове и симпатизанти на БНФ, които желаят да присъстват на конгреса, да съобщят това до 15 март 2004 г. на адресите на БНФ в Чикаго и България. Съобщете датата и времето на Вашето пристигане, ако желаете да бъдете посрещнати и настанени.

Изпълнителен съвет:
Президентът Александър Дървогълски
Вицепрезидентът Гошо Спасов
Секретарь Йордан Ганчовски

Следъ 12 години “преходъ” какво наследува правителството Саксбургготски

Вече нѣма съмнение, че така нареченият “преходъ” е заченатъ, роденъ и отгледанъ извънъ България съ строго опредѣлени, поставени за изпълнение цели. Този сценарий, най-меко казано, е ударъ въ упоръ на всички декларации за създаване на ефективно действащо гражданско общество съ пазарна икономика въ една суверенна страна, за каквато безспорно претендира да е България. По него кукловодитѣ задъ граница дърпаха концитѣ на всички правителства – безъ изключение, следъ 10 ноември 1989 г. и избутваха все по-навѣтре въ тресавището на противоречията общественитѣ правоотношения и икономическата взаимозависимост между отдѣлнитѣ слоеве на обществото. Че това не сж прости приказки и злоезичие говори фактътъ на високия процентъ (надъ 80%) отъ българскитѣ граждани, живѣещи на границата на физическото оцѣляване. Безспорно, за да се стигне до такъвъ нерадостенъ изводъ, има редица предпоставки, които архитектитѣ на т.нар. переходъ са закодирали въ истинското съдържание на това понятие. Не е тайна, че носители и изпълнители на “перестроечния переходъ” презъ 90-тѣ години на миналия вѣкъ станаха точно тѣзи “демократи”, които по форма и по съдържание изграждаха “зрѣлия” и “презрѣлъ” комунизъмъ. Тукъ нѣма да говоримъ за Ялта, Потсдамъ и Малта-89. Нѣма да говоримъ за механизмитѣ, чрезъ които бѣха изнесени милиардитѣ народни пари извънъ България и съсредоточени въ рѣцетѣ на вѣрни на ленинската партия босове. Тукъ ще говоримъ за това, че въ навечерието на поемането на властта отъ правителството на царъ Симеонъ българскиятъ народъ бѣше доведенъ до “просяшка тояга”, а не че това правителство го е довело до нея, **защото такива са фактитѣ**. Кой превърна свободата въ слободия следъ разкъсване оковитѣ на тоталитаркомунистическото 45-годишно владичество? Правителството на Саксбургготски или онѣзи правителства преди неговото, чиято единствена целъ бѣше личното обогатяване не само на най-високо ниво, но и по цѣлата низходяща верига? Кой изпразни отъ съдържание магазинитѣ за стоки отъ първа необходимостъ – правителството на Саксбургготски ли, или предшествашитѣ го? Кой узакони корупцията? Кой развърза очитѣ на Темида, за да може отбирателно да прилага законитѣ? Кой даде възможностъ на сѣнчестата икономика да стане водеща на пазара? Кой изведе партизанщината

въ управлението на призови позиции? Кой оформи разграбването на националното богатство чрезъ задкулисни приватизационни сделки? И много още **кой** разстроиха нормалния ритъмъ въ живота на обикновенния човѣкъ. Но това бѣше и целта, поставена на прехода отъ архитектитѣ му: да се създадатъ условия, при които хората ще обърнатъ погледъ и съ носталгия ще си спомнятъ за времето на “здравата рѣчка” на “партийнитѣ секретари”, които безапелационно държаха “и хлѣба, и ножа” въ икономиката и безпогрѣшно прилагаха закона “Омерта”. Въ навечерието на поемането на властта отъ правителството на Симеонъ Саксбургготски пакъ бѣше така, но съ новаторство. Репресивниятъ комунистически апаратъ бѣ замѣненъ съ мощнитѣ силови структури на организираната престѣпност, начело на които застанаха – общоизвестно е кои. Тя, сѣнчестата икономика, унищожи възможността за утвърждаване правото на икономически проспериране на проходащия срѣденъ собственикъ. Безконтролното разграбване на производствени мощности изхвърли на борсата на труда хиляди хора. **Безработицата** бѣше набрала скоростъ и бедността съ талазитѣ на есенна мъгла покриваше градове, села и паланки. **Армията**, гарантираща мирния трудъ на хората, бѣ съзнателно разстроена въ името на изграждане на илюзорна система за колективна сигурностъ. **Училището** – системата на образованието, стана експериментална база за осъществяване приумицитѣ на хора безъ идея за неговото предназначение и развитие. **Културата** – за нея да не говоримъ. Голѣмата екскурзия къмъ Турция на български граждани отъ турски произходъ презъ време на “възродителния процесъ” се повтори, но вече на Западъ, кждето можещи и знаещи българи, притиснати отъ невъзможността за реализация въ Родината си, тръгнаха да ратайстватъ.

Такава бѣше картината, когато правителството на Симеонъ Саксбургготски пое властта. Хората повѣрваха въ възможнитѣ на правителството, че може да изведе страната отъ кризата, въ която е изпаднала. Тѣ разчитаха, че то съ “магическа прѣчка” (тъй както жълтитѣ сериали отъ екрана показватъ) ще разчисти пътя къмъ благополучие и рогътъ на изобилието ще потече, безъ да взематъ подъ внимание обстоятелството, че входътъ и изходътъ на икономиката сж заети и тамъ сж се барикадирали “бившествата”, за които хаосътъ, недоволствата

и временните трудности въ осъществяване на правителствената програма сж благоприятни обстоятелства по пътя на реставрацията. Въ това отношение на "бившествата" помага въ цѣлата си съвкупност и медийният негативизъмъ къмъ правителството, който по най-финъ, изпитанъ въ миналото пропаганденъ начинъ моделира общественото мнение въ посока на нетърпение къмъ очакванитѣ промѣни, безпринципни обвинения, насочени къмъ подкопаване авторитета на водещи правителствени фигури, гарнирани съ помия заблуди, основани на формулата "една жена каза".

Но чудеса не ставатъ въ днешно време. Не само не ставатъ, но сж и невъзможни, защото никой не може да приеме, че удавникътъ съ вода може да бжде изведенъ отъ кома. Хаосътъ съ хаосъ не се оправя. Изземане **правото на силата** отъ тѣзи, въ ржцетѣ на които ги дадоха правителствата, пред-

хождащи настоящето, и превръщането му въ **силата на правото** не е актъ, а процесъ – труденъ, изискващъ време, воля и предпоставки. Такива на правителството не липсватъ и това всѣки трѣбва да разбере, за да не изпада въ лапитѣ на медийната манипуляция. Другъ е въпросътъ, че авгиевитѣ обори трѣбва да бждатъ почистени, за да може върховенството на закона да бжде възстановено съ всички произтичащи отъ това конституционни и правни последици.

Ако правителството съ цѣлата си енергия не насочи усилията си къмъ превръщане на България въ правова държава – условие, безъ което не може да се излезе на пътя на народното добруване и благополучие, наследството, оставено отъ предишнитѣ правителства, ще се капитализира. А за народа – никой не трѣбва да забравя, че овчата му кротостъ далечъ не означава овча глупостъ.

БОРБА

Личности

Мисли на американския президент Абрахам Линкълн, 1860 г.

Вие не можете да създадете просперитет, обезкуражавайки нестелливостта.

Вие не можете да дадете сила на слабите, обезсилвайки силата си.

Вие не можете да помогнете на работника, унищожавайки чиновника.

Вие не можете да фаворизирате човешкото братство, окуражавайки борбата на класите.

Вие не можете да помогнете на бедните, унищожавайки богатите.

Вие не можете да избегнете грижите за разходите от това, което печелите.

Вие не можете да форсирате характера на куража, обезкуражавайки инициативата на независимите.

Вие не можете да помагате непрекъснато на хората, правейки за тях това, което те сами могат да си направят.

Превел Николай Начев

Симеон от България: една лекция в академията

Статия във вестник "Фигаро" от 17 ноември 2002 г.
от Жак Резис в рубриката "Лица"

Присъствието завчера на Симеон Сакскобургготски, пръв министър на България, на едно заседание, състоящо се от лица с много широки познания, привлече вниманието на всички върху себе си, уникално в историята на Френската академия. След Ришельо той е седемнадесетата личност, упълномощена да участва в това заседание в четвъртък. "Тази привилегия е признание за държавни глави или за хора от най-висок ранг, които се интересуват от френския език", обясни Морис Дрюон, който познава този ръководител на правителството от времето, когато е бил цар Симеон II в изгнание. "Той е един франкофон, който е възпитан с нашата култура и с нашата история. Говори шест езика и се изразява забележително и безупречно на френски език." Това последното даде право на участие в заседанието, обезпечавайки насоката на обръщението, а също

и престижната покана. "Вие представяте в историята един изключителен случай. Потомък на много царици и царе, Вие сте днес първи министър в една република, където днешният президент е бил шеф на старата прекръстена комунистическа партия." Посрецинат от Републиканската гвардия, Симеон Сакскобургготски беше поздравен от двадесет и пет присъстващи академици. После отговори на актуални въпроси, обяснявайки между другото, че за него "диалогът за културата е култура на диалога".

След това седна на фотьюйл, който преди това е бил запазено място за Виктор Юго. По-късно взе участие в дебатите, които бяха поставени, за да дефинират думата "реципрочност", свързвайки това с няколко примера. Преди да отпътува, той се разписа в традиционния лист за присъствие. Един документ за историята.

Превел Николай Начев

Кой е Ришельо Арман Жан де Плеси

Херцог, роден на 9 ноември 1585 г. и починал на 4 декември 1642 г. Френски държавен деец. Виден представител на абсолютизма. Кардинал от 1624 г. като шеф на Кралския съвет (първ министър). Той съсредоточи в ръцете си цялото управление на държавата и подчини на своето влияние слабоволния крал Людовик XIII. Укрепил кралската власт, засилил централизацията на държавата, като ограничил правата на парламентите (съдилищата) и отменил политическите привилегии на хугенотите (1628 г.). Обсадил и превзел главната им крепост Ларушел. Поощрявал развитието на търговията и манифактурата. насочил външната политика на Франция към завладяването на пазари и влязъл в тринадесетгодишната война 1618-1648 г. в съюз с протестантските князе против католическата лига начело с Хабсбургите. Издига се до положението на първостепенна сила в Европа. В своето политическо завещание изложил основните принципи на политиката на абсолютизма. Той основава Френската академия на науките през 1635 г.

Извадка от голямата многотомна Българска енциклопедия

Анализи и изводи

Покоряващата сила на фактите

...В България някои се страхуват от връщането на монархията, защото ми приписват лични амбиции. Нищо не е така далеч от моето демократично поведение. Ако трябва да се завърна в България, това ще стане, за да ѝ бъда полезен и сигурно няма да е лесно и забавно.

Негово Величество цар Симеон II

Странна е логиката на иванкостовци, на доскоро управляващите от коалицията на Обединените демократични сили. Странна е затова, че те продължават да гледат все още на икономическата криза у нас като на даденост, т.е. като на спонтанно възникнала. А за ширещата се в страната ни разруха и за злата участ, сполетяла народа, е виновен според тях единствено и само премиер-министърът Симеон Сакскобургготски. Тази концепция е погрешна, несъобразена със законите на диалектиката. Всеизвестно е, че голямото ограбване на т.нар. по онова време Народна република България – и като държава, и като народ –

приключи още при управлението на др. Тодор Живков, и то под мъдрото ръководство на Българската комунистическа партия. Седем години по-късно, след половинвековното му принудително изгнание в чужбина, Негово Величество цар Симеон II се завърна в България. Цялата организация по възторженото посрещане на българския цар от ликуващия народ бе поета и финансирана от господин Иван Костов и от цялото сегашно ръководство на синята партия. Кратката му визита спомогна на лидерите от ОДС да овладеят властта чрез свободни демократични избори, и то при масовото участие на българските избиратели.

Започналата още от 9 септември 1944 г. все-странна криза триумфираше из цялата страна. Още по-убеждаващо за нас е, че тоталното доograбване на България, започнало веднага след 10 ноември 1989 г., приключи при правителствата на Жан Виденов и Иван Костов. Синята партия доведе българския народ до дъното на пропастта. И тогава сам Бог ни изпрати българския цар като премиер-министър, за да спаси страната от сполетялата я не по вина на царя национална катастрофа, катастрофа без война, и то при мирновременна обстановка. Следователно българският монарх няма нищо общо с кризата у нас, още повече че той като премиер-министър не е допринесъл с нищо за нейното задълбочаване. За Симеон II сполетялата ни криза е заварено положение. Завръщането на царя в България е удачно като начало за добруване, за да се сложи край на разрухата, защото сам Бог го е предопределил да изведе народа от дъното на пропастта, да възкреси някогашното достойнство на българската държава.

На фона на непочтените им нападки против българския цар сините и оранжевите талибани не осъзнаха все още скромния си принос за предизвикания и по тяхна вина държавен хаос: в разбитата ни икономика, в разоряването на селското стопанство, в изживения вече финансов колапс на държавата, в социалната сфера и в набързо приеманите закони, налагащи беззаконието, в умишлено опеределяните от властващите ниски изкупни цени на обработваемата земя, на горите, на жилищния фонд, за да могат бизнес фирмите им да изкупуват на безценица имотите на българския народ. Не бива да подминаваме с мълчание и големия им провал в приватизационната политика на Иван-Костовото правителство...

Българският народ трябва и е длъжен да знае, че тези хора са безотговорни, с болни амбиции, лишени от морални задръжки, останали без съвест, но въобразили си, че по време на мандатното им

управление в страната ни едва ли не потекоха реки от злато и че това за нас, българите, бе нещо като небесно блаженство, освободило народа от житейски грижи, но дойде царят, убеждаваше ни бившият комсомолски секретар Димитър Абаджиев, и ни лиши от народното ни благоденствие. Всичко се обърка. Едва поел в ръцете си държавното управление, още в този миг из цялата страна се развихри страшна и непозната икономическа криза, съпътствана от безработица, глад, мизерия, придружени от хиперинфлация и от ширеща се навред корупция. Настана анархия, започнаха уличните престрелки, убийства, терор, насилие. При това без гаранции за сигурност в утрешния ден. Беззаконието стана закон... И за цялата тази бъркотия е "виновен" премиер-министърът Симеон Сакскобургготски. Време е лидерите на ОДС да преосмислят управлението си, за да осъзнаят каква бе зестрата, която правителството на НДСВ е наследило от тях, и ако тези безсрамници имат поне капка съвест, то поне да замълчат.

Истината е, че спечелили властта с голямо мнозинство, другарите от ОДС побързаха да се възползват от нея, за да доograбят държавата, да трупат пари и имоти и да богатеят за сметка на обеднелия народ, останал по време на управлението им дори и без просяшката си тояга.

Всички гледахме на малкия екран вилите на велможите от ОДС и от БСП, сякаш това бяха дворци от царството на приказките, но никой не отговори как постигнаха те станалото чудо, откъде се взеха в ръцете им толкова много капитали, за да тънат в разкош, в охолство. Видяното по телевизията е доказателство за размерите, с които системно е ограбван българският народ. Та нали до късната есен на 1989 г. всички ние живеехме оскъдно, с малки заплати, а само със заплати не се забогатява, трябва и нещо друго. Всички бяхме равни в бедността си, после някои забогатяха, станаха милионери, милиардери, бизнесмени, банкери... Започна се и голямото пране на мръсни пари. А в тези няколко години българският народ обедня неколкократно. Нужно ли е тогава да се отдаваме на размисъл, за да знаем, че първоначалното натрупване на капитали в ръцете на БКП, на сините, оранжевите и червените политици дойде с онези заробващи заеми в размер от около 13 милиарда долара, които майката партия е взела от Световната банка?! Но нека се знае, че на тази грешна земя са съхранени и общочовешките ценности, като чест, почтеност, съвест, непорочност, чувство за обществена отговорност, за отговорност пред себе си... На тези морални норми, на християнските добродетели сме подвластни

всички, подвластна е и цялата българска обществено-казано е – вземеш ли пари заем, трябва сам да ги връщаш, а не направените от теб дългове да се връщат от някой друг. Когато БКП е вземала заеми, го е сторила без знанието и съгласието на народа, затова тя не трябва да загърбва моралните си задължения и да позволява народът ни с мизерното си съществуване да погасява външния дълг. В една правова държава станалото е недопустимо. Ограбеното ще трябва да се възстанови в държавната хазна, нужно е да се прибегне до конфискация на имотите, имуществото, капитала. Но това поне засега няма да стане, защото още в началото на изтеклото столетие сам Ленин е казал: “Вся власт в руках советов”, или в груб превод ще рече, че властта у нас е в ръцете на БКП, макар и елиминирани веднъж завинаги от властта по волята на народа. Сините и оранжевите лидери се нахвърлиха върху премиер-министъра с озлобление, без да подбират думи, начини и средства, за да ни дотегнат с нескончаемата си пропагандщина: “Царят нищо не направи!” И то го казват в минало свършено време, сякаш неговият мандат е отдавна изтекъл, а бяха изминали едва седмица-две, откакто той бе станал министър-председател. Симеон Втори не е вълшебник, за да върши със замах чудеса. Трябва да сме наивни, за да очакваме, че забогатяването ни ще дойде изведнъж, без да работим, че царят е дошъл, за да ни раздава пари, или да сме политически слепи, за да не виждаме направеното от него през изтеклите две години. При тотално доограбената без пощада държава той успя да постигне нещо значително, но нека това да е тема на някоя от следващите ми статии. За мен ще е достатъчно да цитирам Джералд Шиф, отговарящ по линията на МВФ за България. В края на май т.г. той каза: “Похвалвам правителството на НДСВ и премиер-министъра за това, че за по-малко от две години са погасили външния си дълг с два милиарда и 800 милиона долара.”

Запознатите с политическата икономика като наука знаят, че изживяваната днес криза не е даденост, че тя не е отрицателната заслуга само на едно правителство, а на многото правителства, управлявали ни след 10 ноември 1989 г. Кризата е продължителен процес... Цели 12 години след промените държавата ни беше подложена на системно и безмилостно ограбване от властващите, безсрамно управлявали ни, за да се стоварят най-сетне негативите им върху раменете на нещастния народ. Затова към икономическата криза ще трябва да имаме диалектически подход, за да разберем, че тя не е спонтанно възникнала, всяка криза има на-

чало, има развой, за да се стигне до задълбочаването ѝ по вина на некадърните правителства. Симеон Втори няма нищо общо с кризата у нас, а е засанал на този си пост, за да помогне на своя народ, да го изведе от мизерията и от нищетата. Дошло е време за разбойничествата на безотговорни политици без разлика на цвят и партийна принадлежност да се потърси съдебна отговорност, за да отидат в затворите – там, където им е мястото. Всичко това поражда тяхното озлобление и злословието им към министър-председателя.

В посланието си към българския народ, отправено в навечерието на президентските избори 2001 г., министър-председателят каза: “Аз знам, че ако поставим наша кандидатура за президент, то НДСВ ще спечели, но ние не желаем цялата власт в ръцете си, а искаме всички политически сили да влязат във властта, за да нямаме опозиция, а да се обединим и да работим заедно за добруването на нашия народ.” В казаното от него се чувства загриженост за държавата, за народа – няма ли най-сетне у политиките да надделее здравият разум, да помъдрят от казаното! На нас не са ни нужни депутати, на които им е внушено, че влязат ли веднъж в Народното събрание, в този свещен храм на българщината, то те при всички случаи и на всяка цена ще трябва да бъдат опозиция на управляващите, т.е. опозиция на своя народ. На същия този електорат му трябва градивна опозиция, съобразяваща се с волята на народа. Опозиция, която да заработи в съвсем друга посока, коренно различна от досегашната им линия, предизвикала голямата разруха в България. Разумно ще е за неуспелите досега управници, които в продължение на 12 години демонстрираха пълната си некадърност, да запазят приличие и да престанат да поучават министрите Милен Велчев, Н. Василев, премиера и др. как да ни управляват. За нас ще е достатъчно, че Симеон Втори е оставил спокойния си живот в Испания и за да е полезен на своя народ, се е нагърбил да изрине авгиевите обори на своите предшественици. След станалите превратности статуквото продължава да е непокътнато. Дори и сега, толкова години след промяната през есента на 1989 г., деспотско-тираничната управленческа система си остана непобутната. Разбира се, че българският монарх не се е завърнал в родината си, за да срива властта на комунистическата партия. За да е полезен на своя народ, той направи нещо уникално, неповторно, непознат случай в общата история на народите. Един монарх се закле пред очите на целия свят в името на Републиката и го направи, без да се срамува, без предубеждение, без предразсъдъци. Непозна-

тото явление цар-премиер го издигна морално пред неговия народ и човечеството. Симеон Втори се закле в името на същата тази република, при която само допреди три десетилетия системно и методично убиваха концлагеристи – хора българи, за да хранят свинете в концлагера Белене с човешки трупове, а това не може да бъде национална гордост за нас или трупане на национална чест, а е едно безсрамие, което нарежда България по варварство на първо място в света. Но въпреки положената от царя клетва в името на републиката, губителите на българщината не му повярваха, защото те са израсли с лъжи и измами. Българският цар заложи доброто си име, безспорния си имидж в средите на световния финансов елит, за да пренасочи към България колкото се може повече инвестиции, да тласне икономиката ни напред, да премахне безработицата, за да заживеем по-човешки, както подобава на цивилизован народ.

Има ли българин, който да не знае, че двете силови министерства – на вътрешните работи и на отбраната, са в пълно подчинение и под разпореждането на БКП?! Цялата държавна администрация се оглавява от комунисти. В законодателния ни орган близо 90% от т.нар. народни представители са бивши и настоящи членове на БКП. Това, което депутатите разиграват в заседателната зала на парламента, е като пореден спектакъл в Народния театър. Станалото е традиция за българските избиратели масово да бойкотират местните избори, а това представя прекрасната възможност на сините, оранжевите и червените политици да окупират общините в цялата страна и всячески да саботират изпълнението на министерските постановления и разпоредби.

Не споделям всеобщото убеждение на обществеността ни, че третата власт у нас оглавява престъпния свят, но истината е, че следователите, прокурорите и съдиите със своето умишлено безхаберие, с корупцията, обхванала някои среди, и с безнаказаността си поощряват престъпленията в страната. Безнаказаността поощрява хулиганите от улицата. Направените изявления от главния прокурор Филчев и от премиера, че ограбеното на народа ще бъде върнато на народа, си остана като едно пожелание, но не по тяхна вина, а по вина на магистратите. Разбира се, това не е изненада за нас, защото знаем, че в дъното на всяко ограбване стои партията, а те, магистратите, са бивши членове на БКП. Българино, огледай се във всички посоки, за да разбереш кои те управляват! От друга страна, масмедииите – радиото, телевизията, периодичният печат, са обсебени от недобросъвестни журналис-

ти, а те и в деня, и в нощта бълват словесната си помия върху правителството на НДСВ, върху премиера. В демократичните страни журналистите се тачат като съвестта на нацията. Такава ли трябва да бъде и бѣдната българска съвест? – Безсрамие!

Осемстотинте дни на царя се оказаха успешен старт към бъдещето на България. Направеното е достатъчно, стига гилдията на журналистите да прояви интелигентност и възпитание, за да отразява направеното от него. Да отворят нова страница на отговорност пред народа. Защо не предприемат кампания против онези 9 правителства, които ни управляваха след 10 ноември 1989 г., за да отговорят за онези 43 797 безотговорни дни, фатални за страната?

Питам – в коя демократична страна е позволено на народните представители да напуснат парламентарната си група и да обявят себе си за независими? Това, което направиха депутатите от НИЕ, е грубо незначитане на народния вот, болезнена подигравка с българския избирател.

Дейността на профсъюзите КТ “Подкрепа” и КНСБ (всъщност това са двете послушни ръце на БСП) сякаш е насочена някъде другаде, а не за отстояване интересите на трудещите се. Денонощните призови на д-р К. Тренчев и на д-р Ж. Христов към непрекъснати стачки са опити за дестабилизация на правителството на НДСВ и на страната ни.

Всички управленчески стъпки на правителството на НДСВ, за да внесе известен стабилитет на страната по заздравяване на икономиката, за намаляване на безработицата, по погасяване на външния дълг, с цел да се повиши жизненият стандарт на хората, се спъват умишлено от тези, които съсипаха България. Не бива да пренебрегваме и онези неколкостотин хиляди информатори (не знаем дали не са платени и сега), които продължават да служат вярно и всеотдайно на своите вербовчици. Тази армия от съвременни еничари, спазвайки дадените им указания, продължават да пускат периодично в обращение поредните си компромати срещу правителството на НДСВ. Трудно е на премиер-министъра на работи в обкръжението от безродници, забравили род, Родина, забравили себе си. Хулителите на всичко българско очерниха царя, но забравиха, че той пръв от всички поднови традиционните връзки България-Русия, без това да застрашава националния ни суверенитет и без да навреди на приятелските ни връзки с държавите от Европейския съюз, от НАТО.

Явлението цар-премиер издигна морално Симеон Втори не само в очите на българския народ, но и пред останалите народи по света. Симеон Вто-

ри получи международно признание и подкрепата на видни държавни мъже, президенти, дипломати, министри от целия свят. Негово Величество цар Симеон Втори не е сам, редом до него стои и признателният му народ, ограбен и все още скован от шестдесетилетния смразяващ го страх. Ние не само трябва да вярваме на министър-председателя, но и да го подкрепяме. Защото Симеон Втори няма

алтернатива за България. Той е и единственият шанс за своя народ. Господи! Подкрепи десницата на българския цар, за да може да преведе държавния ни кораб с многото сини, оранжеви и червени пробойни от разбушувалото се море в тихи и спокойни води, до спасителния за българския народ пристан. Амин! Наистина, тежка е царската корона!

Илия Цанков Дочев, гр. Кула

Уважаеми г-н Министър-председател,

Често пъти българите, живеещи в САЩ, се питаме защо нашата Родина, в която сме родени и работили, не ни изплаща пенсиите. Това зависи само от Вас. Ние сме съгласни дори да не ни ги изпращате в САЩ, а да вървят по сметка в българските банки. Така ние по-често ще имаме контакти с България и там ще пазаруваме, така че те пак ще остават в държавата. Но ще бъдем доволни всички. Това не е невъзможно, след като този въпрос го решиха за Испания.

С уважение: Т. Делиа

Чрез сп. "Борба"
до Министър-председателя
Симеон Сакскобургготски

История

Продължение от бр. 5

Октомври 1944 г.

1 — **София.** ЦК на БРП(к) информира Георги Димитров в Москва. Главният обвинител в „Народния съд“ ще бъде комунистът Георги Петров от Стара Загора.

3 — **София.** С Регентски указ е утвърдена Наредбата-закон за т.нар. „Народен съд“.

— **София.** В слово по радиото министърът на пропагандата Димо Казасов се опитва официално да опровергае „отклоненията от установения ред от Червената армия“; правят се „неправилни сравнения с уж по-достойното държане на германския войник“.

4 — **София.** В резултат на чистката в съдебното ведомство са уволнени 178 съдии и прокурори, при общ брой 618 души за цялата страна.

5 — **София.** Министър-председателят Кимон Георгиев прочита по радиото Наредба-закон за „Народния съд“. „От този момент всички ония, които се отгават на каквито и да са произволни арести или злоупотреба с властта, която упражняват, ще бъдат най-строго и безмилостно наказвани...“. Изявление без всякакво покритие.

Николай Георгиев

Втората световна война

Календар на събитията
Биографии на дейците

София, 2003

— **София.** Секретарят на БЗНС „Пладне“ г-р Г.М. Димитров посещава ЦК на БРП(к). Заявява, че пладненци са аграрни революционери; борят се за същия социален строй; тяхната идеология е близка до комунистическата.

7 — **София.** Директорът на „народната“ милиция Раденко Вунински нарежда да се преустановят произволните арести на граждани, набедени, че са с фашистки убеждения. Практически комунистическите терористи продължават убийствата и ограбването на „враговете“.

— **София.** В столицата пристига английска военна мисия в състав 60 души.

12 — **София.** В интервю пред вестник „Работническо дело“ главният народен обвинител Георги Петров заявява: „Историческата дейност на „Народния съг“ ще се развие под лозунга „Смърт на фашизма“. С други думи — наниз от нескончаеми убийства.

14 — **София.** На Националната съюзна конференция (БЗНС „Пладне“) г-р Г.М. Димитров е избран единодушно за Главен секретар на Съюза.

17 — **София.** Политбюро на ЦК на БРП(к) констатира: „Ентусиазмът отмина, забелязва се отлив, отдръпване и уплаха сред населението от репресиите“.

— В писмо до Георги Димитров (Москва), главният организатор на комунистическия терор в България Вълко Червенков рапортува: „...Нашите другари не са съумели да обезвредят враговете в първите дни. Затова чистката бе проведена в последните две недели масово.“

— **София.** Според отчета на Орготдела на ЦК на БРП(к), на 9 септември 1944 г. броят на партийните членове е възлизал на 7000 души. Към датата на отчета те нарастват на 50 000.

18 — **София.** С Наредба-закон се създават „Трудово-възпитателни обществения за политически опасни лица“ (зловещите концлагери). Наредбата е подписана от лидерите на всички Отечествено-фронтовски партии: комунисти, земеделци („Пладне“), социалдемократи, „Звено“.

— **София.** С постановление Министерският съвет одобрява „Наредба-закон за прочистване на преподавателския състав в народните основни и средни училища, учителските институти, университета, висшите училища и академията“.

— **София.** Политбюро на ЦК на БРП(к) заявява: „...във връзка с продължаващите случаи на недисциплинираност и самоволни действия от страна на партизани, милиционери, гвардейци и гр., да се изложи публично, от името на партията, призив против партизанщината в управлението, като несъответстваща на сегашната обстановка...“ Демагогска фразеология.

21 — **София.** Английският дипломатически представител, покъсно включен в Съюзната контролна комисия (СКК) Хъстън-Бозуел уведомява Форин офис в Лондон: „...Вече не може да се твърди, че българското правителство ръководи съдбините на тази страна...“.

27 — **София.** Публикувани са данни за задръжаните — тримата регенти, шестима от дворцовите съветници, четирима от висше-

по духовенство, всички министри от кабинетите от 1.I.1941 до 9.IX.1944 г. (31 души), народните представители от правителственото мнозинство на XXV-то ОНС, множество действащи офицери и почти целият генералитет.

— **София.** Министърът на вътрешните работи Антон Югов в реч по радиото изрежда констатирани прояви на „нарушения на законността“, извършвани от партизани: производни обиски, арести, посегателства, изземване на вещи и стоки, произволно събиране на средства и пр. Думите на Югов са цинична демагогия, защото всичко това се върши под чадъра на оглавяваното от министъра комунистическо МВР и на партийните лидери по места.

Ноември

7 — **София.** Георги Дамянов, завеждащ военния отдел на ЦК на БРП(к), изпраща подробен доклад на Георги Димитров. Арестувани са 746 офицери, между които 17 генерали и 45 полковници. Издирват се още 687 офицери, при общ брой 3700 действащи — повече от половината от офицерския кадър.

8 — **София.** В писмо до Г. Димитров Тодор Павлов обстойно разяснява победението на групите двамата регенти: „...Проф. Венелин Ганев все по-често заявява, че съвестта му не може да понася произволите и беззаконията на милиционери и бивши партизани, а Цвятко Бобошевски се среща явно и тайно с Атанас Буров и Никола Мушанов и все повече се смущава и нервира от беззаконията...“

13 — **София.** Министър-председателят Кимон Георгиев и военният министър Дамян Велчев се срещат с политическия секретар на ЦК на БРП(к) Трайчо Костов. Изказват голямото си недоволство от продължаващите по места своеволия, арести, обиски, конфискации и убийства.

14 — **София.** В разговор с регента проф. Венелин Ганев, Никола Петков споделя: „...Ще се съдят регенти, министри, депутати, военни и полицаи, обвинени във фашизъм. Това е разпра с българската гържавност, а не с хитлеристки агенти...“

15 — **София.** Посещение на югославска партийно-правителствена делегация, начело с лидера г-р Кардел. Разговори относно образуването на федерация между двете страни; не се постигат почти никакви практически резултати.

16 — **София.** В доклад до Политбюро Антон Югов със задоволство отбелязва, че до този момент са арестувани 28 630 души. Сагистично откровение.

18 — **София.** С Окръжно до гарнизонните поделения военният министър нарежда да не се допуска арестуването на военни, които са на фронта или са се завърнали оттам.

20 — **София.** В отчета си до Г. Димитров г-р Минчо Нейчев съобщава, че броят на подсъдимите по Наредбата-закон за „Народния съд“ е 10 000 души.

23 — **София.** Министерският съвет одобрява постановление №4, внесено от военния министър Дамян Велчев в отсъствие на комунистическите министри. Постановлението цели запазване на

живота и достойнството на българския офицер.

25 — **София.** Във връзка с неправомерните арести военният министър Д. Велчев издава специална заповед: при опит за незаконно задържане всеки военнслужещ да се противопоставя с оръжие.

— **София.** С радиограма Трайчо Костов запитва Г. Димитров: „...Кой и как ще съди княз Кирил, проф. Филов, Д. Божилов и гр., които са вън от България, отведени от съветските власти... Ние не можем да не ги съдим. Ще ги доведат ли тук или ще трябва да ги съдим задочно?“

28 — **София.** Нервен разговор на К. Георгиев и Д. Велчев с Тр. Костов и А. Югов по повод 4-то постановление и защитата на офицерите. На забележката на Костов, че Д. Велчев защитава „фашисти“, военният министър отвърща: „Не! Аз защитавам достойнството на българския офицер!“

29 — **София.** Създава се „Съюзна контролна комисия“ (СКК) с председател маршал Фьодор И. Толбухин. Фактически ръководител на СКК е ген.-полк. С.С. Бирюзозв. Политически съветник става бившият съветски пълномощен министър в София А.А. Лавришчев. Зам.-председатели са ген.-лейт. А.И. Черепанов и контра-адмирал Н.О. Абрамов. Като членове са включени ръководителите на военните мисии на САЩ и Великобритания ген.-майор Д. Крейн и ген.-майор У. Оксли.

— **София.** Зам.-председателят на СКК ген.-полк. Бирюзозв отправя официално писмо до министър-председателя, запознавайки го със състава и компетенциите на комисията.

— **София.** ЦК на БРП(к) информира Г. Димитров: „...Бирюзозв рязко реагира на заповедта на Велчев. Даже възнамерява да постави въпроса за извеждането на българските войски от София...“

(Следва)

Никога не ще забравим

Българският народ никога не трябва да забравя жертвите на комунистическия противоконституционен и кървав “народен съд”, когато по разпореждане на Георги Димитров от Москва бяха убити от българските комунисти ръководителите на българската гържава.

Демократичната и “правова” българска гържава вече четиринадесет години след победата над комунистическите поробители в България мълчи за беззаконията, извършени от червените диктатори.

Ние не ще мълчим до тогава, докогато не възтържествува силата на правото над правото на силата.

Това не е минало, това е настояще. Ние не пледираме за мъст, а за законност. Затова високо заявяваме: **Не на забравата!**

Днес събираме плодовете от партийния консенсус за неприлагане на законността с цялата ѝ строгост. Това

Никога не ще простим!

Вълкът козината си мени, но никога краба. Хора, бдете и не се поддавайте на манипулациите на щедрите "червени обещания".

Вълкът и щъркелът

О, колко лакоми са вълците! Лапат големи късове месо и гълтат дори и костите. Един ден един вълк толкова много се натъпка на един гуляй, че се разболя. Но най-лошото беше, че една кост заседна на гърлото му.

– У-у! – зави вълкът, като се мъчеше да привлече вниманието на някое животно. Но костта в гърлото му пречеше да вие и сигурно никой нямаше да го чуе, ако един щъркел не беше дошъл съвсем случайно в тая самотна горичка.

– Защо охкаш? – попита го щъркелът.

– У-у! – вълкът му направи знак да се приближи. Щъркелът се завтече и със сръчността на лекар извади бавно костта от гърлото на звяра.

– Готово – каза щъркелът. – Дай ми сега възнаграждението, което ми се полага!

– Възнаграждение ли? – отвърна вълкът, като се преструваше на много учуден. – Ти се шегуващ, драги! Не ти ли стига това, че изтегли цяла твоята кост от моето гърло! У-у! Върви си веднага, неблагодарнико! И ако ти е скъп животът, гледай да не попадаш пак в лапите ми!

Щъркелът се отдалечи бързо и от тоя насилник, без да продума дума.

Герои́зм

Капитан Димитър Списаревски – летец изстребител Живата торпила

Димитър Светозаров Списаревски е роден на 19 юли 1916 г. в Добрич. Произхожда от дребно чиновническо семейство, с ярко изразен патриотичен дух. Семейство Списаревски е било подложено на издевателства от страна на румънските власти, което принуждава бащата да се изселят в България – в Лом, и впоследствие в София.

Случайността ме запозна с капитан Димитър Списаревски на погребението на водача на Българските национални легиони генерал Христо Луков, чието опело бе отслужено в църквата на военното училище.

Още отрано от главния вход около алеята до църквата от двете страни, на тротоара, се бяха наредили в шпалур хиляди легионери, дошли от цяла България. Промъквам се зад този шпалур, за да стигна до църквата. Чувам, че някой ме зове по име. Обръщам се и виждам свой съученик от Добрич – Йордан Славов, летец изстребител. Този офицер бе първата жертва в защитата на София от американската армада на 14 февруари 1943 г. “Тези офицери и подофицери, които виждаш тук, в строя – каза той, – всички са легионери и дойдохме да изпратим генерал Луков. Между нас има още един добричанин.” Повика го по име и ме представи на поручик Димитър Списаревски. Беше красив младеж с елегантна външност, горда осанка, чието лице излъчваше **доброта, решителност и благородство**, пропит от пламенно родолюбие и готовност за саможертва.

Напомням това, защото никой до днес не е споменавал за неговите политически убеждения. Дори саможертвата на Списаревски повече от половин век бе потънала в забрава. Разпространяваха се слухове и небивалици, такива, които целяха той да бъде дискредитиран. Известно е, че през тоталитарния режим българската комунистическа партия изобщо не споменаваше за миналото на родината ни авиация или ако се споменаваше по нещо за това минало, то бе предимно свързано със силно преувеличение и до голяма степен “геройски” подвизи на разни конспиратори, саботьори и пр. във военновъздушните войски през Втората световна война. Комунистите безотчественици, чужди и врагове на своето, **наложиха забрана на името и подвига** на капитан Списаревски.

Когато се чества денят на въздушните сили, почти нищо не се споменава за подвига на летците изстребител от отбраната на София през Втората световна война. Просто се

прескача този период, сякаш не е съществувал. Те бяха наистина безумно смелци, воювали срещу най-могъщата армада на света – американската, един срещу 20, един срещу 30, един срещу 50. Те воюваха, призвани от синовен дълг да изпълнят докрай своята клетва за вяност към отечеството си. Между тях беше капитан Димитър Списаревски – летец в един изтребителен орляк от въздушните войски, разположени за отбраната на София. От същия орляк участник в боя разказва:

Когато на 20 декември 1943 г. американците нахлуха във въздушното пространство на България с над 300 самолета, орлякът излетя и срещна противника над Пасарел. Списаревски със своето звено се врязва в строя на бомбардировача и с точен, смел удар запали и свали един противников бомбардировач. След това той се насочва към друга противникова крепост и с точни огнени удари свали и него. Борбата се разгаря. Следват удар след удар при сръчни маневрирания. Противникът е разстроен. Но водачът на групата прави опити отново да събере своите сили. В този момент капитан Списаревски след бърз и стръмен завой се насочва с насрещен курс срещу водача на противниковата група, с твърдото намерение да се разбие в неговата въздушна крепост, но да го събори и отнеме възможността на противника за организирана борба. И с чудовищен натън младият летец отправя своя самолет срещу противниковия бомбардировач и като летяща торпила с шеметна скорост се врязва в бомбардировача – там, където се съединяват крилата и тялото. И от 7000 метра височина надолу започват да падат горящи части на промушената крепост. Така го искаше Списаревски. Между тези части падаше и самолетът на героя. Така загиват само истинските орли. Те умират във височините, а крилата им падат на земята. Загина летецът, който пръв в авиационната ни история извърши “таран” на противников самолет.

В близост до падналия самолет на Списаревски се търкалят в безпорядък останките от поразените от него крепости. Те още димят. След тях и около тях лежат труповете на екипажите. Само един от двадесетината могъл да се спаси. Преживял този бой, за да разказва, когато се завърне някога в страната си, как българите бранят своята родина.

Бомбардировачите бяха отбити. Не те бяха стреснати, бяха уплашени, бяха респектирани от тази непозната досега гързост и жертвеност. Противникът го оцени и се преклони пред него. Случайно спасилият се летец от свалените крепости пристигнал в България, поднесъл цветя, целунал ръка на майката на героя и казал: “Преклоням се пред Вас, госпожо, майка на първата жива торпила в тази война.”

Радио Лондон посвети специална емисия на този бой, като признаваше смелия отпор, който са получили нападателите, и се спря на подвига на Списаревски. Говорителят отправи накрая “съвет” към българските летци: “Български летци, ние познаваме вашата храброст и виждаме, че сте готови на всичко, за да защитите родината си, но ние знаем, че вашият брой е малък и ако продължавате да се блъскате в нашите крепости, скоро ще свършите...”

В Япония – родината на първите “живи торпили”, горещо акламират подвига на капитан Списаревски като израз на високия боен дух на българските изтребители. От Токио телеграфически се искат подробности от биографията на Списаревски и описание на неговия “таран”.

За въздушния бой на 20 декември 1943 г. свалените летци разказваха следното: “Само шест минути преди да падна с моя изтребител, с очи видях нещо нечувано и страхотно. Със същите очи, с които ви гледам, наблюдавах как вихрено летящ български изтребител се отдели от вече сгромолясащата се към земята наша крепост и се хвърли с всички сили върху друга и се стовари върху нея. Той откъсна опашката ѝ и крепостта се разчупи като голям гъб, поразен от гръм в планината. А там бе един от нашите най-добри екипажи. Наистина страшна смърт, даже и за най-смелия пилот.”

За упрек и съжаление бе, че великият подвиг на героя капитан Списаревски потъна в забвение повече от половин век. Заличена бе улицата, назована на неговото име в родния му град Добрич и преименувана на “Народен съг”. Какъв срам и цинизъм за “признателните”.

Само един скромнен надгробен паметник в Софийското централно гробище пази безсмъртния спомен за героя. За признателните поколения подвигът на капитан Димитър Списаревски трябва да бъде символ на безпределна обич към род и родина.

Вечна да бъде славата на героя капитан Списаревски, първата жива торпила в Европа.

Йордан Хаджинонев

Критично

Димитър Бутански,
Койнаре

Инвазията

Тя е налице – навсякъде около нас. В управленските структури – отгоре надолу и отдолу догоре: в отделните ведомства, фирми, финансови формации и подразделения; “правораздавателни” органи; здравни, просветни, спортни и екологични системи; в политическите и обществени организации; в промишлените и селскостопански (доколкото ги има!) кооперации; в социалноосигурителната сфера; в профсъюзите и т.н., и т.н. В “културата”, “изкуството”, масмедияте (особено електронните – радио, телевизия) – гъмжило от комунистически котерии.

Какво чудно тогава, че има безработица (за неудобните, белязаните от властимащите – и вчера, и днес), безпаричие, глад, мизерия, болести, мор?! Кой комунист (или “пребоядисал се”) е безработен и неосигурен по някакъв начин от тяхната партия-майчица БКП (БСП)? Тлъстите заплати и пенсии на военни, служители на МВР, правосъдие, парламент, следствие, “национални” служби и много други още – кой ги получи и продължава да получава? “Чичо” ли от село, или ровещият в кофите за боклук изритан знаец – лекар, инженер, химик, учител, писател, художник, честен труженник от село. Кой!?

Къде отиде едномилонната членска маса на БКП, с която тъй много парадирала комунистическите управници от близкото минало? А техният 99% вот за

политиката им къде се дяна? При толкова “огромни социалистически строежи на петилетките” и заеми от световните банки защо обраха народната нива – оградоха националния капитал, изнесоха го и го изпраха чрез банки и фирми – фантоми, пирамиди, фондове и асоциации, и го връщат като техен собствен такъв? Нали бяха антикапиталисти и против частната собственост, а първи се юрнаха с грак и мъст да грабят общонационалния ни вътрешен продукт и съоръжения, изстискани от съсухрената твърд на народа ни! Как стана така?...

Кои мряха и биваха избивани като “паразити” от паразитите? Кои гинаха по бойните полета на войните да защитават Родината и семействата си и кои се криеха, бягаха и превръщаха в пари кръвта им?

Кои мародерстваха у нас и по света? Кои искаха и искат световно господство? Кои под различни pretextи нахълтваха в чужди и свободни страни и сееха смърт, за да ги подчинят на сатанинските си амбиции и ненаситност? Кои са те? Да, това са комунистите! Които до вчера бяха интернационалисти и “правеха световната революция”, а днес са глобалисти и “прокарват Нов световен ред”.

Засега са в настъпление, но нищо не е вечно. Само природата!

Коментар

Общински избори – 2003

По класическото определение понятието “демокрация” се запълва със съдържанието “народовластие”, а то от своя страна – отъ “**ржководищата роля на мнозинството**” подъ непосредствения контрол на малцинството. Така поне се разбира, когато се говори за демократично взето решение и неговото изпълнение или демократично проведени избори и въз основа на тѣхъ излъченъ органъ на управление или власт. У насъ, а и на други мѣста се е установила практика (на която и амебата би завидѣла), въпрѣки че изборътъ застѣга интереситѣ на огромна група отъ хора, по силата на нѣкакво своеобразно гѣлене, селектиране и елиминиране, ржководството му се повѣрява на основата на демократиченъ изборъ, противъ волята на мнозинството въ ржцетѣ на една незначителна частъ отъ него, която фактически е малцинство. Това особено се проявява презъ време на избори за органи на власт и управление.

Какво най-общо показаха общинскитѣ избори презъ октомври 2003 г.?

Първо, че напълно се потвърди казаното по-горе, че по най-демократиченъ начинъ една малка частъ отъ избирателитѣ дагоха довърше на определени личности и тѣ, въпрѣки отхвърлянето имъ отъ мнозинството избиратели, поематъ управлението и се кичатъ съ званието народни избраници.

Второ, че рѣзко се откри една голѣма частъ отъ избирателитѣ, които съ нежеланието

си да гласуватъ (а тѣ сж повече отъ половината граждани, имащи избирателни права) фактически казаха "НЕ" на предложенитѣ имъ за изборъ отъ партииѣ. Тѣзи граждани, които не сж пожелали да упражнятъ избирателнитѣ си права, могатъ да намѣрятъ много мотиви и обяснения, които се групиратъ главно около три фактора. Или те смѣтатъ, че гласуванетоъ имъ е безсмислено, защото политиката въ управлението следва една предназначена приемственостъ, или защото посоченитѣ кандидати за управници отъ партийнитѣ централи сж изчерпани като такива (ако сж били отъ управляващитѣ до изборитѣ). Или защото тѣ – посоченитѣ кандидати, като партийни функционери може би сж безукорни, но като граждани, на които да се повѣри управлението, предъ собственитѣ си имена или фамилии такива иматъ значителенъ брой минуси. Въ това число, за да не упражнятъ правото си на изборъ, върху гражданиѣ е оказало влияние и обстоятелството, че отъ погледа имъ не е убѣгнало, както се казва: "Виждъ го тоя, голъ и босъ влѣзе въ общината, а сега се е натруфилъ, напълни му се гушката, кжца си направи, автомобилъ си купи, сега гради вила."

Трето, участващитѣ въ избора (тѣзи, които сж упражнили избирателнитѣ си права) още при гласуванетоъ изпадатъ въ положението на малцинство спрямо цѣлата маса избиратели, включени въ избирателнитѣ списъци (по неокончателни данни гласувалитѣ – избирателната активностъ, сж около 40% отъ общия брой на избирателитѣ). Оттукъ започва новото гѣлене (разпредѣляне) на гласоветѣ, които сж подадени за личности, подкрепяни отъ голѣми партии, не догамъ голѣми, малки и така нареченитѣ "фантомни". Пакъ по неокончателни данни, за личности, посочени отъ голѣмитѣ партии, сж гласували половината отъ упражнителитѣ правото си на гласъ или 1/4 отъ общия брой избиратели. Гласоветѣ на останалата половина отъ гласувалитѣ се разсейватъ за кандидатитѣ отъ малкитѣ партии.

Ако по-горе описаното изразимъ въ числа, и слѣдитѣ проглеждамъ!

Вземаме за база маса отъ избиратели, равна на 100.

Отъ тѣхъ гласували 40% – 40.

Отъ тѣхъ кандидатитѣ, припознати отъ голѣмитѣ партии, събиратъ половината гласове (останалата половина се разсейва по кандидатитѣ на малкитѣ партии) – 20.

Отъ тѣхъ се смѣта избранъ, който е получилъ половината плюсъ единъ отъ гласоветѣ – 11.

Числата показватъ обективно, че фактически малцинството съ избора си е наложило волята си надъ мнозинството и то по най-демократиченъ начинъ. Мѣсто за коментари нѣма!

Вториятъ изводъ отъ изборнитѣ резултати, който се налага, е, че въ публичното гражданско пространство се откроява една незаета ниша отъ пасивни граждани, чието активизиране не е възможно чрезъ тиражиране на употребени идеологеми, а отъ нови свежи, прагматични и реално постижими визии, целящи възможно най-бързото повишаване на стандарта на животъ на гражданиѣ, намаляване на корупцията до най-ниските възможни граници и изкореняване на партизанщината отъ политическия и общественя животъ.

Въ този смисълъ се открива мѣсто за една нова политическа конфигурация, която не въ името на партийни, корпоративни или лични интереси, а въ името на България ще консолидира онази голѣма частъ отъ обществото, което е заело кръстопжтя и се взира да види трасирания пжть, по който да насочи своя тежъкъ животъ.

Тази нова конфигурация, водена отъ смели, силни, неопетнени и необременени отъ миналото, обичащи родината си личности, ще отброи последнитѣ пѣсъчинки въ пѣсъчния часовникъ на безработицата, бедността, апатията къмъ материалнитѣ и духовнитѣ ценности, сътворени отъ българския духъ, покварата, безперспективността на срѣдното, младото и подрастващото поколѣние, престѣпността въ всичкитѣ ѣ форми и ще възстанови сигурността на измжчения български гражданинъ.

Това не сж илюзии, а програма на действие, въ основата на която ще бжде върховенството на закона.

Румяна Лилова

Калчо Калчев,
Стара Загора

Фискален резерв

Известно е, че в края на януари и в началото на февруари 1998 г. в. "Демокрация" в няколко последователни броя изнесе списъците на хилядите "кредитни милионери" и списъка на 41 банки, раздали парите. Освен това се дават многобройни примери как са източвани парите от държавните предприятия – чрез банковите институции към частните предприятия и лица. Така например на 2 февруари 1998 г. в. "Демокрация" пише: "Банката влезе в кредитния списък, собственикът ѝ е в неизвестност", като между другото посочва, че се продава държавно предприятие с оценка над 160 млн. лева за 7 млн. лева.

Списание "Борба" на Българския национален фронт, Инк., в броеве 5 и 6 от 2002 г. под надслов **"Банковата афера – люпилия на олигархията"** сочи, че "между 15 и 18 милиарда долара бяха задигнати от България за последното десетилетие". Това разграбване започва още през 1987 г. със създадената "абсурдна правна форма", каквато няма никъде по света. Така на 19 май и с Протокол 19 от 28 август 1989 г. Министерският съвет одобрява "Концепция за приватизация на държавните банки със 100% държавно участие". Не случайно във в. "Про-АНТИ" в рубриката "Коментари" М. Кръстева (17-23 юли 2003 г.) казва: "Ако така наречената ни интелигенция преди няколко години, вместо да гледа умно как се подготви и извърши, облечен със законност банков обир с мъчаливата благословия на целокупния политически елит, ако повече хора реагираха съзнателно и организирано, това нямаше да се случи, поне не в такава степен." Изтъкнатият наш юрист проф. Джеров една сутрин по радио "Хоризонт" зададе въпроса: "Как може от 10500 кредитни милионери поне на 1500 да не им е потърсена отговорност?" Пак по медиите бившият финансов министър проф. Стоян Александров сочи, че през 1990 г. активите на държавата са 60 млрд. лева. Като се има предвид, че са задигнати 15-18 млрд. долара, т.е. около 30 млрд. лева, то значи, че половината са отишли по незначителни пътища (сп. "Борба" – бр. 5 и 6 от 2002 г.).

Ако се приеме, че през 1990 г. държавните активи са били, както казва проф. Стоян Александров, 60 млрд. лева, следва ли да се приеме, че в тази сума има включени сумите на заграбеното имущество на собствениците след 1944 г. от тоталитарния режим? **Това трябва да се изясни от властимащите държавници по съпоставими цени и в относително тегло** (ЗВСОИ – Лучников). Или на 60 млрд. лева общо активи има включени суми в компенсаторни записи за 1,5 млрд. лева, регистрирани в Централния депозитар, представляващи 2,5%.

На фона на всичко и главно – активите на държавата, останали в държавните предприятия, както и тези, преминали в частните фирми и предприятия, по някакъв начин се формира фискален резерв или държавен резерв (тези две понятия покриват ли се?). **Тук изниква въпросът, кои са източниците за формиране на постъпленията по този резерв?** Като се има предвид, че наскоро по телевизията зам.-министърът на финансите Красимир Катев посочи, че един от източниците са сделките по приватизацията. Аз като обикновен гражданин смятам, че други източници могат да бъдат и стопанските, и финансовите дейности при тяхното ефективно осъществяване, независимо в кой сектор са: държавен или частен. Посочи се, че този резерв се формира при Централното управление на Народната банка. Доколкото се знае от някои източници, резервът към този момент е около 9 млрд. лева. Дискутираше се и начинът, по който може да бъде разходван (използван). Това може да стане по предложение на БНБ и с решение на Народното събрание. Тук, разбира се, Министерският съвет не може да бъде безучастен. И в крайна сметка излиза, че активите (средствата за производство) в държавата определят ръста на БВП и фискалния (държавния) резерв. **Нямат ли дял и имотите на ограбените собственици отпреди 55 години от комунистическите саграпи? И сега наследниците им – около милион притежатели на компенсаторни записи?**

Като се има предвид, че се засилват темповете на съдебните производства по разкриване на крупните стопански престъпления и че ще бъдат възстановени известни суми, ние питаме – не следва ли тези суми да отидат в държавния резерв? **Във връзка с това изниква и въпросът (напълно логично) високоставените държавни дължностни лица на базата на морала, съвестта и справедливостта да отменят този нескъпопосан, създаващ корупция закон за сделки с компенсаторни инструменти. Да се създаде закон, който да регламентира изплащането на сто процента от компенсаторните записи с приоритет от фискалния резерв. Или – при наличието в момента на 9 милиарда лева фискален резерв може ли да се изплатят регистрираните в централния депозитар компенсаторни записи – около един милион лева, ако не за една година, поне в рамките до три?**

На този въпрос настояваме да се обърне сериозно внимание, защото той се поставя от грамадната електорална маса – в голямата си част антикомунисти, за да могат с върнатите им суми сами или в съдружие да отпочнат семеен бизнес, а не да чакат на подаяния. ■

Съюзенъ животъ

По инициатива на клона на БНФ въ Бъфало (САЩ) отъ 16 до 26 юни бѣ обявена "Седмица на поробенитѣ народи". Прокламацията бѣ подписана отъ кмета на Бъфало г-нь Ентони Масиело и г-нь Кадни Екзетивъ и г-нь Човди Чиамбра. Въ прокламацията се потвърждава, че странитѣ, контролирани отъ Русия, сж все още подъ влияние на комунистическитѣ остатъци и сж съ забавени процеси на демократическо развитие.

На тържеството по този случай въ Хилтънъ хотелъ присѣдстваха над 200 човѣка отъ 18 националности.

За десети пѣтъ г-нь Миро Герговъ бѣ избранъ въ управата на организацията на "Поробенитѣ народи" отъ името на България.

Г-нь Миро Герговъ, ръководител на клона на БНФ, Инк. въ гр. Бъфало

На тържеството като почетенъ гостъ присѣдства г-нь Воунъ Лариеръ, вицепрезидентъ на Нешънъ Рамфалъ Социейшънъ.

***

Въ края на юли клонътъ на БНФ въ Бъфало устрои пикникъ въ вилата на г-нь Миро Герговъ, която се намира въ мѣстността Ишова до градчето Франклинъ. Като гости отъ Канада присѣдстваха д-ръ Мария и Димо Русеви. Тържеството мина при добра атмосфера, създадена отъ българската музика, която домакинътъ се бѣше погрижилъ да осигури.

М. Герговъ,
председател на клона

Introducing the

Charlton Heston Legacy

Join us in honoring
Charlton Heston

In his twenty year
NRA in defense of its
including five year
Heston person
in our Four
Justice...
throug
the

Wayne LaPierre
NRA Executive Vice President

Един преуспял българин в емиграция
Джеймс Д. Велков
(Димитър Петков Велков)

Джеймс Д. Велков е роден на 26 януари 1920 г. в София.

- Непосредствено след отбиване на военния си гълъз в Божурище (въздушни войски) Джеймс Д. Велков формира собствена фирма "Внос-Износ" за железария, което му дава по това време възможност да пътува до Германия и Австрия.

- През 1943 г. Джеймс Д. Велков спасява от Гестапо живота на една еврейска от Виена – Анелизе Водичка. С риск за живота си той успява да я доведе от Австрия до България, а по-късно – в Бразилия, където я оставя на майка ѝ.

- Той е председател на Координационния съвет на Българския национален фронт в Америка. На 3 март 1976 г. е награден с отличието "Борба за свободата на България" – степен I, като изтъкнат борец против комунизма.

- Като продължение от участието на Джеймс Д. Велков в "Anti bolshevik block of nation" (ABN) – България, той формира в Ню Йорк същата такава политическа организация с участието на предста-

вители от 17 нации, поробени от комунизма. В 1953 г., когато той става американски поданик, украинци, които правят част от този блок, и останалите техни сънародници (около 2 милиона в Северна Америка) настояват Джеймс Д. Велков да бъде техен водач. За жалост той трябваше да откаже, чувствайки се още млад за такъв пост.

- **Почетен председател** на Българската лига за правата на човека в Хага и един от нейните основатели (членска карта № 002 от 5 ноември 1978 г.). Година преди събитията от 1989 г. при среща на членовете от Лигата в Швейцария всички хвърлят в река, която се влива в Дунав, по една червена роза, която да доведе до България техния копнеж към Родината.

- **Почетен председател** на Българския помощен комитет за емигрантите в Рим.

- През 1977 г. основава фонд "Човешките права в Източна Европа" в Университета на Вермонт – САЩ, който е с подчертано внимание към България, като най-малко изследвана в това отношение страна.

- **Член** на Националното географско дружество във Вашингтон.

- **Член** на Българското академично дружество "Д-р Петър Берон" в Мюнхен.

- За дейността си в Испания от 1959 г., на 6 април 1972 г. Джеймс Д. Велков е награден от Министертството на съобщенията и туризма с ордена "Mérito Turístico".

- През 1974 г. в "Centro de Iniciativas y Turismo" (CIT) Санта Крус – Тенерифе, той е почетен президент и член на събранията с решаващ глас.

- През април 1969 г. Джеймс Д. Велков е удостоен за своята активна дейност на Канарските острови с ордена на "Caballero de la Real Orden de la Maestranza de Caballería de Llorca".

- С неговата строителна дейност в Тенерифе осигурява благоденствие и комфорт на хиляди граждани (испанци и чужденци) с построяването от основи на два града: **Гуахара** – върху площ от 250 000 м². Този град свързва старата университетска столица Ла Лагуна с новата – Санта Крус; **Табайба** – върху площ 1 153 000 м² на 13 км южно от столицата Санта Крус.

- На 25 май 1969 г. Джеймс Д. Велков е осиновен от населението на селището Мачадо (Тенерифе) за неговия благороден жест да построи със собствени средства огромен танк за вода (за пиене).

- За неговия труд в реализиране на международния туризъм в Испания Джеймс Д. Велков получава царски пожелания от Н. В. цар Хюсеин от Йордания (септември 1969 г.).

- С желанието младото поколение да научи историята на България между двете световни войни без изопачение – такава, каквато е, с централна фигура Н. В. цар Борис III, се ражда в съзнанието на Джеймс Велков идеята за книга. Така той става инициатор и спонсор на "Корона от тръни", контрактирайки за автор Стефан Груев. Книгата получава много хвалебствия и превъзходни оценки от личности, една от които е английската кралица. С тази книга се направи тираж на български език в един милион екземпляра (нещо уникално) и два тиража на английски.

- Джеймс Д. Велков е награден два пъти с най-високото отличие на Българската монархия – ордена "Свети Александър": **на 3 март 1970 г.** – по случай Освобождението на България и по повод неговата активна дейност в чужбина, специално в Испания; **през декември 1987 г.** – за идеята и спонсорството на книгата "Корона от тръни".

- Като голям български патриот Джеймс Д. Велков издирва и възстановява гробницата на Гаврил Кръстевич в гръцките гробища в Цариград (Турция).

- Джеймс Д. Велков е подпомагал: строежа на параклиса на жертвите от комунизма (градинката на НДК в София); вестник "Анти"; СДС в началото на неговото формиране; депутати и т.н.

Джеймс Д. Велков

• Закърмен с военен дух от баща си – Димитър Петков Велков (главен интендант на б-а българска армия, удостоен с генералски чин), Джеймс Д. Велков е роден между двете световни войни. От тази генерация излязоха много силни и праволинейни хора с неуморим дух и копнеж за нови осмислени дела. Той самият казва: **“Ние станахме добри американци и останахме отлични българи.”**

• През годините на емиграция от 1945 г. Джеймс Д. Велков е живял в Америка, Германия, Франция, Англия, Испания, Бразилия и Португалия, говорейки освен майчиния си език още седем други.

• На 17 декември 1998 г. Софийският университет “Св. Климент Охридски” награждава Джеймс Д. Велков по случай “110 anniversary Rector’s International Committee – for Honor and Distinction to Bulgaria by Personal Example”.

Отворено писмо

До г-н д-р Димитър (Джеймс) Велков – Испания
чрез списание “Борба” – орган на БНФ

Уважаеми господа,

Случайно ни попадна вашето истинско списание “Борба” от октомври 2003 г. и с голямо вълнение и интерес го прочетохме.

Останахме силно впечатлени от биографичния материал за един достоен българин, прокуден далеч от Родината от тоталитарната комунистическа власт в България.

Макар и емигрант, неговите заложи и начетеност биват оценени от европейските страни.

Искаме да се обърнем към уважаемия господин Велков с думите:

Гордеем се с Вашата кариера и Вашия живот, достигнал светли върхове, макар и далеч от майката Родина. За големия Ви принос за развитието на туризма в Испания!

Уважаеми г-н Велков,

От година насам в селото ни има къщи за селски туризъм, регистрирани в сдружение по туризъм.

Ще се радваме много, ако с Ваши близки посетите селото ни, което се намира под връх Персенк – Родопите, на 30 км от Пампорово и на 30 км от Бачковския манастир.

Включени сме и в интернет-програма и интернет-страница www.rodopska-kyshta.org.

Заповядайте, да се запознаете с девствената красота на тази част от Родопите, с което ще се регистрирате при нас като първия ни турист от Испания.

6 ноември 2003 г.

*С много уважение сем. Пена и Атанас Калинови,
с. Орехово 4877, обл. Смолянска*

Пишат ни

Уважаеми съдейници,

Получих последното Окръжно относно предстоящия 29-и редовен конгрес на БНФ, Инк., през 2004 г. в България.

Относно моята възможност да присъствам на конгреса ще направя това с най-голямо удоволствие.

По втория въпрос смятам, че ръководството на БНФ трябва много сериозно да обмисли времето за провеждане, респективно и мястото. Ето какво имам предвид: през юни не малко хора отиват на почивка, независимо дали ние харесваме това или не. Що се отнася до мястото на провеждане на конгреса, най-доброто място е София.

Аз смятам, че това е събитие от изключително важно значение не само за авторитета на БНФ, но и за отражението, което ще даде в съзнанието на хората за промени в политиката на управляващите.

Съгласете се, че досега ние можехме да си правим конгреси в САЩ, но сега ще бъде съвсем различно и открито мога да ви заявя, че това ще бъде конгрес с историческо значение и единствено от нас зависи да го направим такъв.

*С най-искрено уважение Константин Тодоров,
председател на Българо-американска асоциация, Инк.*

Г-н Спасов,

Безли кратки спомени за СБНА в гр. Белово – Пазарджишки окръг. Това беше общомадежка национално-борческа организация, която имаше голяма притегателна сила поради правдивите национални обединителни идеи. Аз съм бивш член до 1944 г., когато прекрати легалната дейност на СБНА. Още като ученик в прогимназията постъпвам в редовете на легиона, както и още много други мои съученици и съученички, някои покойници, други отменници и т.н.

По това време имаше повече мадежки организации, както и РМС – комунистическо мадежко движение, но легионът се явяваше като най-яръстият противник на същото и затова след преврата непрекъснато беше ликвидиран по най-жесток начин, постоянно малтретиране, лагери, затвори и смъртни присъди в продължение на цялото 50-годишно комунистическо владение над беззащитна България. Много семейства бяха разстроени, разселени, избити без съд и присъда и безследно изчезнали, в т.ч. и моят покоен баща – Георги Ицов Трайков, търговец от Белово. Беловският край гаде също много свидни жертви, а младите буйни даже излязоха в гората под формата на нова съпротива – горяни – член на легиона бе и покойният Димитър Христов Мицков (Пинди), като горянин, и други от съседните села, но групата набързо бе разбита и Митко бе заловен и вкаран в Пазарджишкия централен затвор. За бързо време му е изречена смъртна присъда чрез обесване. Така трагично завърши един млад живот, около 23-годишна възраст, нека да е вечна паметта му. Почивай в мир ти, който приживе не знаеше и нямаше мир в душата си.

Говори се, че е бил обесен в мазето на тръбите от парното отопление и след това изхвърлен незнайно къде – поклон пред светлата ти памет – и на останалите наши сънародници, жертви на комунистическия кървав режим, които останаха верни и положили живота си пред светлия олтар на родината си България!

Друг малолетник, също от Белово и мой съученик, беше осъден на 8 години строг тъмничен затвор – така се провали, поболя се и умря. Той бе Георги Н. Дурмишков. Други заминаха по лагери, едни успяха да избягат за Гърция и Канада, и т.н.

Така че Беловският край не е за подминаване, а за по-задълбочено проучване на жертвите от репресивния комунистически апарат и тези, които незаслужено се изпъкват за репресирани, а нямат връзка със съпротивата срещу бившия режим, подмолно ликвидирал всеки, който му бе в очите враг.

Комунистът не се променя, както и вълкът козината си мени, но не и нрава – той си остава завинаги хищник-кръволок. Днес на България повече от всякога са нужни доблестни, честни и родолюбиви чеда, които обичат своето отечество и се гордеят, че са българи, както неотдавна Н. В. цар Симеон II заяви от трибуната на Народното събрание, че се гордее, защото се чувства българин! Всяка му чест! А колко са такива? Когато има такива доблестни, честни и родолюбиви българи, България отново ще преусее и пребъде. А пътят за НАТО не е случаен, ако не беше застъпничеството и авторитетът на Н. В. Симеон II.

Ето защо призовавам да се води добра и ревностна родолюбива политика с подбор на кадрите, изхвърляне на неспособните и подмяна с квалитетни, способни за дейността си кадри, силно любещи народа и родината си.

Само така никога повече няма да се повтори това тъмно минало, отнело хиляди невинни човешки жертви, нанесени от не българи над България.

Поклон пред жертвите на комунизма. Да живее България!

С поздрав: За България!

Иван Трайков, Виена

Драги и уважаеми приятели и братя по съдба,

Получих Окръжното по въпроса с 29-ия двугодишен конгрес, който ще бъде от голямо значение и важност за съдбата (бъдещето) на майка България, за което сме мечтали и отгали всичко – за свободата и подобряването на България. Ние остаряваме и един по един си заминаваме от този дяволски свят. Така че ще бъде извънредно важно, и то за всички (от целия свят), да помогнем на нашите братя и сестри (сънародници) да се отърват от това зло, в което са паднали от 9 септември 1944 г. (което не трябва да се забравя – най-черната дата за нас, българите). Ще трябва да споменаваме в списанието и да поканваме всеки искрен и почтен сънародник да присъства на 29-ия конгрес и да се уточни дата и място, за да се приготвим навреме. А също така и малко обяснение по въпроса с визите (документи), за да бъде всичко по закон. Аз не мисля, че трябва виза, ние сме раждани там и никой не може да ни отнеме това Божие дарение. А плюс това ние нямаме закони и никой не спазва закони от 9 септември 1944 г. Затова ние ще трябва да настояваме за Търновската конституция и да се спазва от всички. А също така и вярата. Народ без закони и вяра не е народ. Аз лично ще бъда там, на 29-ия конгрес, и както казах, всички ще трябва да направим каквото се може, за да бъдем там и да се видим пак, и то в майка България.

БЪЛГАРСКИ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.

Аз Ви изпращам 120 долара за "Борба", сто долара са от мен и 20 долара от Марин Пенчев (софиянец). Много поздравя на всички ви от всички ни най-много и лично от мен до вас.
За България!

Георги Дочев Антонов

Драги ръководители на БНФ,

Вие искате нашето мнение за свикването на 29-ия редовен двугодишен конгрес на БНФ през 2004 г. в Родина България. Моето съгласие е и за двете предложения – юни или септември 2004 г. Разбира се, сам, тъй като нямам семейство. Радостна новина – срещнах се с четири млади българи, които са били на стаж при германския парламент пет месеца на германски разноски.

Инж. Георг Шаленберг, Берлин

Уважаеми сънародници,

С благодарност и жив интерес получавам и чета изданията на сп. "Борба" вече повече от 30 години.

Аз съм емигрантка от България, успяла да се откопчи от злокобните комунистически нокти в 1968 г., след години страдания, причинени на цялото ми семейство. Моите разбирания са закърмени от идеите на моя покоен баща, "заличен адвокат", преживял ужаси в комунистическите затвори и лагери. Дори сега, след неговата смърт преди близо десет години, мислите, които чета в "Борба", ми звучат като че ли изказани от него. Той доживя да види сгромолясането на тази порочна идеология и власт и затова съм благодарна на Бога. Но какво разочарование, какво обезсърчение предизвикват душевното и материалното опустошение, оставени от комунизма в България!

"Борба" е един от малкото фактори, които поддържат чувството на съвест в България, в тия времена на обезверение и отчаяние. Младото поколение има нужда да знае и помни невероятните зверства, извършени от комунистите и други престъпници в името на "свобода, братство и равенство". Младото поколение има нужда да знае кои са причините за упадъка и мизерията в днешна България. За съжаление хора като мен могат единствено да подкрепят материално шепя близки в България, а не да променят ситуацията като цяло. Съдбата на България е в ръцете на българските избиратели.

Мога само да се надявам, че повече хора в България четат "Борба" и споделят с други истините, публикувани в списанието. Дано Бог закриля и подкрепя България!

С уважение, благодарност и най-горещи благопожелания,

Евелина Енева, САЩ

Драга редакция,

Благодаря ви за бюлетина, който ми изпратихте. В Габрово се получиха 120 броя от него и това ще допринесе извънредно много за имиджа на Н. В. царя. Дано излизат и други такива бюлетини.

Тома Томов

Здравейте, г-н Спасов,

Пише Ви Христо Тодоров от Шумен, благодаря Ви за изпратените бюлетини и списание "Борба", които аз раздавам на хора, които ги очакват и се интересуват за тях.

Ще Ви бъда благодарен и занаят, ако ми изпращате, но моля Ви, увеличете броя на списанията, тъй като има хора, които не могат да ги притежават. Аз обяснявам на всеки, който желае да го получи, да Ви пише до посочения адрес на страниците на списанието.

Съдържанието на сп. "борба" и бюлетините представляват интерес за всеки, който ги прочете. Бих Ви помолил, ако някога посетите Шумен, ще се радвам да се срещнем.

Христо Тодоров, Шумен

Уважаема редакция,

Всичко е получено и раздадено още на 24-а дата.

На първия тур гласувах за независим, некорумпиран кандидат и добър икономист. На втория тур заложих на постоянството, защото е залог за по-добри резултати.

Благодаря за хубавите думи. Това говори, че все пак сте доволни от сътрудничеството ни при разпространението на "Борба" през тези толкова тежки и проблемни години.

Росица Кирилова, Хасково

Издаването на списание "Борба" се финансира единствено от помощи на читателите си. За да се избягнат високите такси при изваждане или осребряване на чекове в валута, различни от тези в съответната страна, помощите да се изпращат:

въ левове – до Гошо Спасов, ул. "Алабак" 21, Б'лово, България

въ австралийски долари – Mr P. Sarajdaroff, 8 Swansea Grove, Mornington, Vic. 3931, Australia

въ щатски долари – "Borba", P.O. Box 46250, Chicago, IL. 60646, USA

(Отъ Европа помощите в валута могат да се изпращат и на адреса ни в България.)

Редакционни съобщения

ВАЖНО – ВАЖНО – ВАЖНО

Изпълнителният съвет на БНФ, Инк., взе решение заедно с дипл. инженеръ Георги Лазаровъ в Германия да бжде издигнатъ за представител и дипл. инж. Георги Чаракчиевъ. По интересуващи въпроси въ връзка съ дейността на БНФ, Инк., въ Германия молимъ членоветъ на организацията да се отнасятъ на посочения тукъ адресъ и телефонъ:

Dipl. Ingenieur Georgi Tscharaktschiev
Muhlenstr. 6, 09111 Chemnitz, Tel. 0371/642447

До Г-нь Д. Цановъ

Уважаеми г-нь Цановъ,

Приемете, моля, сърдечната ми благодарностъ за информацията, която ми изпратихте.

Съгласете се, че прекалено претенциозно и амбициозно ще бжде отъ наша страна, заедно съ допискитъ, които получаваме отъ цѣль свѣтъ, да водимъ картотека и за кадрова справка.

Ние винаги сме разчитали и продължаваме да разчитаме на будната съвестъ на такива като Васъ и не сме грѣшали въ вземане на съответнитъ решения.

Очакваме Вашето сътрудничество!

За България!

П.П. Изпратете, молимъ, точния си адресъ съ тритъ имена.

Спасовъ

Драги сънародници,

Историята съхранява паметта на всеки народ. Тя се твори от хора с могъщ дух, с ум и вяра в идеала и с воля и себеотрицание към върховния дълг на Отечеството. Мъдростта на живота, борбите и жаждата за свобода са присъщи на разумните и смели люде. Магическата сила на свободата бунтува съвестта. Без нея животът е мрачен, пуст и тъжен. За тържеството на свободата паднаха хиляди предани синове. Тяхната непокорна кръв напоява балкани и поля и бетонира величавия им подвиг на мрамора, за вечни времена! Да тачим паметта на падналите герои пред олтара на Родината, не е само задължение. То е висша признателност, поука и завет към нас, следовниците; да продължим делото на обезсмъртените!

Братя и сестри,

По случай коварното убийство на Никола Д. Петков – водач на Обединената народна опозиция в България и гл. секретар на БЗНС, и за всички знайни и незнайни борци, паднали за национална свобода, се отслужи тържествена панихида в църковния храм "Св. Иван Рилски" – Ниагара Фолс, в 10,30 часа на 21 септември 2003 г.

Нека сведем глава в почит и пренесем мислите си към жертвите, останали в сърцата ни завинаги живи!

От сдружение "Земеделци" на Канада и Бъфало – САЩ

In memoriam

На 7 септември 2003 г. въ църквата "Св. Иванъ Рилски", Ниагара Фолс, Онт., бѣ отслужена панихида за падналитъ наши герои въ бранъ за родината и тѣзи наши сжмишленици, които се бориха против комунистическия тероръ и днесъ почиватъ далечъ отъ родната земя. Следъ службата се сервира братска трапеза въ залата на църквата. Панихидата се извърши отъ отецъ Тодоръ Гроздановъ.

Отъ настоятелството на църквата и Българския националенъ фронтъ

Тъженъ поменъ

На 14 ноември се навършиха 2 години отъ трагичната смъртъ на единъ отъ най-младитъ членове на БНФ

Антонъ Антоновъ Ворошъ

Антонъ е синъ на члена на БНФ и дългогодишенъ политически затворникъ въ България г-нь Тони Ворошъ.

Да бжде въчна паметта му!

БНФ

На 7 юли се навършиха 7 години отъ смъртъта на **д-ръ Димко Статевъ**, а на 13 юли – една година отъ смъртъта на **Свилена Статева**. По този поводъ въ българската църква въ Мюнхенъ бѣ отслужена панихида и бѣ произнесено слово.

Ев. Евдокимовъ

Скръбна вестъ

На 24 августъ 2003 г. ни напусна единъ голѣмъ родолюбець и пламененъ патриотъ – **Пенчо Пелтековъ**. Той е роденъ на 29 февруари 1920 г. въ Велико Търново въ семейство на заможенъ търговецъ. Завършва свѣтловна търговия въ Виена. Тукъ го заварва превратътъ на 9 септември 1944 г. Пенчо не се завръща въ България. Установява се въ Канада и развива активна обществена дейностъ като членъ на емигрантската организация Български националенъ фронтъ. Въ продължение на три десетилѣтия редактира и издава сп. "Свобода", което поддържа духа на емиграцията и неуморно ратува за освобождението на българския народъ отъ комунистическото потисничество. Пелтековъ доживѣ промѣнитъ въ България, като продължи да работи и да вѣрва въ доброто бждеще на Родината ни.

БНФ

О, незарумний...

Метаморфозата на Фроса

Тя казваше се Фроса –
невчесана и боса,
тамъ нѣкѣде въ България
сервираше ракия,
кебапчета, туршия
въ махленската бирария.

Една прекрасна вечеръ
наивно се въвлѣче
въ любовна компликация:
направо на въпроса,
загази нашта Фроса
и грасна въ емиграция.

На Западъ се отрака
и безъ да го протака
прекръсти се Розалия.
Косата въ редъ си тури
въ пикантенъ стилъ фризури
по модата въ Италия.

Не е излишно гаже
накратко да се каже,
че тѣй, за развлечения,
тя смисѣла намѣри
въ галантни кавалери
и ноцни приключения.

А иначе е фина
катъ кукла отъ коприна –
госпожица Розалия
и всички тоалети
стоятъ като излѣти
на нежната ѝ талия.

Банков пейзаж:
апаи до апаи.

Из "Словесни трънчета" от К. Караджов

Очичкият ѝ свѣткатъ
подъ найлонови клепки
въ пресладостни мечтания
и съ чаръ на дивна фея
бедрата ѝ люлѣятъ
изящни очертания.

На всѣки споръ въ разгара
запалва си цигара
и пуши съ нервна грация,
че мрази да говори,
щомъ дума се отвори
за "простата" ѝ нация!

Накратко, въ нашта грама
парфюмената гама
безъ срамъ и угризения
прогаде въ година
езикъ, народъ, Родина
за шена украшения!...

Милко Мушмовъ,
Монтичело, Илиной, САЩ

БФРБН®
ЗА НОВА БЪЛГАРИЯ

Българският национален фронт, Инк., пожелава

на всички свои съидейници, съмишленици,
симпатизанти и приятели

Въра
Сила
Суверенитетъ